

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7Csp/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722203041
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:6722203041.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., zastúpený občianskym združením Centrum správnej pomoci Košice, so sídlom Tomášikova 147/3, 040 01 Košice, IČO: 51847124, o zaplatenie 9.792,28 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Konanie sa v časti o zaplatenie istiny vo výške 300,- EUR **z a s t a v u j e**.
- V prevyšujúcej časti sa žaloba **z a m i e t a**.
- Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa žalobou doručенou okresnému súdu dňa 27.07.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 9.792,28 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzavreli 18.09.2017 zmluvu o pôžičke číslo (č.) 7187908/8590502119, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 10.000,- EUR. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 171,73 EUR, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 20.607,60 EUR. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný 3.778,54 EUR. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas a v súlade so zmluvou a podmienkami k nej dohodnutými. Žalobca listom zo dňa 23.10.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie. Súčasne žalobca žalovaného upozornil na možnosť úver zosplatiť. Žalovaný v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto žalobca využil oprávnenie a dňa 19.12.2019 úver zosplatiť. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 9.792,28 EUR. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy, a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, pretože oznámenie bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 13.570,82 EUR, uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu a suma po zosplatení. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu 3.778,54 EUR, ktorá predstavuje riadne zaplatené splátky poskytnutého finančného plnenia. Rozdiel v uvedených sumách potom predstavuje výšku žalovanej sumy 9.792,28 EUR.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V podanom odpore žalovaný uviedol, že žalobca si v konaní nárok uplatňuje bez právneho dôvodu v rozpore so zákonom. V konaní ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto má súd povinnosť ex offio preskúmať

zákonnosť uplatneného nároku. Žalovaný uviedol, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, pretože nedošlo k dohode o základných obsahových náležitostiach, ani o výške úverového rámca a splátok. Zmluva nie je podpísaná veriteľom, ktorý úver poskytol. V zmluve sú uvedené nesprávne údaje RPMN a ročnej úrokovej sadzby. Žalovaný namietal zosplatnenie úveru, a tiež vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.10.2022 uviedol, že žalovaný bol s obsahom zmluvy riadne oboznámený, obsah zmluvy nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške aj s príslušnou časťou úroku. Zmluva bola riadne uzatvorená medzi stranami sporu a je spôsobilým titulom na domáhanie sa žalovanej sumy. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou článku (čl.) 8 zmluvných podmienok na strane (str.) 9 zmluvy, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Vo vzťahu k zosplatneniu úveru žalobca uviedol, že strany sporu uzatvorili dohodu o zosplatnení dlhu v čl. 10 bode 10.2 zmluvných podmienok, žalobca zaslal výzvu žalovanému pred zosplatnením úveru a dodržal zákonnú 90-dňovú lehotu v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zaslané žalovanému obyčajnou poštou, pretože pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej žalovaný bol upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatnení úveru dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Zosplatnenie úveru má len deklaratórny charakter a jeho účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s obsahom právneho úkonu. Vo vzťahu k námietke premlčania žalobca uviedol, že nedošlo k premlčaniu celého nároku, tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 22.12.2022 uviedol, že strany sporu zmluvu uzatvorili dňa 18.09.2017, pričom ide o webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, tzn. cez internet bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, ktorá môže mať rôzne názvy, napr. zmluva o využívaní klientskej zóny, zmluva o poskytovaní služieb, predmetom ktorých je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Žalovaný bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.09.2017 oboznámený so spôsobom uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne v jej ustanovení na str. 10 v čl. 11 s názvom zmluva na diaľku.

4. Po prejednaní veci súd následne rozhodol o žalobe žalobcu rozsudkom sp.zn.7Csp/58/2022-89 zo dňa 23.01.2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

Vo veci rozhodol s poukazom na to, že predmetnú úverovú zmluvu vyhodnotil ako platne uzavretú, s tým, že považoval za preukázané, že žalovaný prestal včas a riadne uhrádzať zmluvne dohodnuté splátky úveru, v dôsledku čoho ho žalobca vyzval písomne dňa 23.10.2019 na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 514,71 EUR s upozornením, že ak žalovaný dlžnú sumu neuhradí, najneskôr do 05.12.2019, vyhlási žalobca pohľadávku za predčasne splatnú. Keďže žalovaný zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere riadne a včas nesplnil, žalobca listom zo dňa 22.12.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť celej pohľadávky. Súd následne dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na predčasné zosplatnenie úveru, keďže boli splnené všetky kumulatívne zákonné podmienky pre uplatnenie práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Taktiež súd považoval za preukázané, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný zaplatiť na predmetný spotrebiteľský úver sumu 13.570,82 EUR, avšak nakoľko žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil len sumu 3.778,54 EUR, dlžná suma záväzku, ktorú mal žalovaný žalobcovi zaplatiť je 9.792,28 EUR, t.j. žalovaná suma, ktorú na základe toho súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 6.dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, ktoré bolo zasielané žalovanému obyčajnou listovou zásielkou s prihliadnutím na bežnú dobu doručenia. Pokiaľ žalovaný vzniesol v rámci svojej obrany námietky, s týmito sa súd vysporiadal, konkrétne vo vzťahu k námietke premlčania, túto vyhodnotil ako nedôvodnú, rovnako mal za to, že RPMN bola v úverovej zmluve uvedená v správnej výške a zároveň súd konštatoval, že zmluvne dohodnutá výška odplaty nepresiahla najvyššiu zákonom prípustnú výšku, t.j. dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere zverejnenú naposledy v čase predchádzajúcim uzatvoreniu zmluvy.

5. Uznesením zo dňa 20.02.2023 sp.zn.7Csp/58/2022-120, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.03.2023, súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila VÚB, a.s., IČO: 31320155 a do konania na jeho miesto žalobcu vstúpil Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154.

6. Na základe odvolania žalovaného proti rozsudku tunajšieho súdu č.k.7Csp/58/2022-89 zo dňa 23.01.2023 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením sp.zn.17CoCsp/13/2023-158 zo dňa 14.12.2023 tento rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dospel totiž k záveru, že súd I.inštancie na danú vec neaplikoval relevantnú právnu normu na ňu sa vzťahujúcu, keď sa vecou opomenul zaoberať z hľadiska, či má veriteľ resp. jeho právny nástupca právo na jednorázové zosplatnenie úveru, t.j. či boli dodržané podmienky pre zachovanie tohto práva stanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č.2/2022 pod por.č.6/2022, z ktorého vyplýva záver, že v spotrebiteľskom spore súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Preto nie je dôležité, či žalovaný - spotrebiteľ uplatnil včas prostriedky procesnej obrany spočívajúce v jeho argumentácii ohľadom neposúdenia jeho bonity zo strany veriteľa – banky s odbornou starostlivosťou a nesplnenia podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pre nesplnenie tejto povinnosti veriteľa v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne pre nedoručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru podľa § 45 ods. 1 OZ. Odvolací súd okrem iného tiež ešte konštatoval, že záver súdu I.inštancie ohľadne otázky, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v napadnutom rozsudku absentuje. Taktiež odvolací súd konštatoval, že vzhľadom na pripustenie nového žalobcu do konania, ktorý mal pohľadávku s príslušenstvom nadobudnúť jej postúpením, je platné uplatnenie práva na zosplatnenie úveru zasa podmienkou na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda preukázanie splnenia tejto podmienky v súhrne s predchádzajúcimi je zasa nevyhnutné pre preukázanie aktívnej vecnej legitímácie terajšieho žalobcu v spore. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd považoval za predčasné závery súdu I.inštancie o splnení všetkých zákonných podmienok na zosplatnenie úveru, a teda aj záverov aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

Na záver odvolací súd konštatoval, že bude úlohou súdu I.inštancie v ďalšom konaní vyzvať žalobcu na doplnenie jeho skutkových tvrdení v zmysle § 150 ods. 2 C.s.p. ohľadne splnenia povinnosti veriteľa, s ktorým žalovaný uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, konať s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, vyzvať ho na návrhy na doplnenie dokazovania na preukázanie týchto skutkových tvrdení a následne vec opätovne prejednať, najmä doplniť dokazovanie ďalšími navrhnutými dôkazmi, resp. v prípade ich nenavrhnutia sa vysporiadať s otázkou unesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu ohľadne splnenia tejto povinnosti zo strany banky, resp. či sú splnené podmienky vyžadované v ustanovení § 295 C.s.p. na zadováženie a vykonanie ďalších dôkazov aj bez návrhu sporovej strany. Osobitne bude potrebné zodpovedať otázku preukázania riadneho doručenia oznámenia veriteľa o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019, a to prípadne aj fikciou doručenia v zmysle § 45 ods. 1 OZ a za tým účelom opätovne vykonať dokazovanie. V tejto súvislosti dal odvolací súd súdu I.inštancie do pozornosti najmä rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č.R4/2021, najmä body 11.1. až 11.3. odôvodnenia predmetného rozhodnutia v zmysle záverov, ktorého je potrebné preukázať nielen to, či bola uvedená listina žalovanému bankou odoslaná, ale aj či došla do jeho dispozičnej sféry, či mal možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. V závislosti od výsledkov takto doplneného dokazovania v spojení s doteraz vykonaným dokazovaním opätovne súd I.inštancie posúdi, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitimitácia v tomto spore, t.j. či boli splnené všetky zákonné podmienky na zosplatnenie úveru a na postúpenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom na terajšieho žalobcu. V prípade osvedčenia aktívnej vecnej legitímácie terajšieho žalobcu v spore bude potrebné vysporiadať sa aj so žalovaným vznesenou námietkou premlčania.

7. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd I.inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Dňa 05.03.2024 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu v reakcii na výzvu súdu okrem iného uviedol, že ich právny

predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou a zároveň žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný tiež preukázal výšku jeho mesačného príjmu, ako i výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Zároveň poukázali na skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval ich právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru ani nepredniesol žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Okrem toho uviedli, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientských informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúčinnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch.

K námietkam žalovaného týkajúcich sa zosplatnenia žalovanej pohľadávky poukázali na znenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ako i článok 10 bod 10.2 zmluvných podmienok zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že bol žalovaný v omeškaní, ich právnym predchodcom bol formou predžalobnej upomienky zo dňa 29.10.2019 vyzvaný na zaplatenie a zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný prevzal 29.10.2019. Keďže nedošlo zo strany žalovaného k náprave jeho platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti ku dňu 19.12.2019, s tým, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 22.12.2019, a preto doručenkou nedisponujú. Zároveň však uviedli, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne žalobca vyslovil právny názor, že nijakým výkladom ustanovenia § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, t.j. výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Na podporu svojich názorov poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré tam odcitoval. S poukazom na tieto skutočnosti vyslovil záver, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené.

Taktiež súdu oznámili, že žalovaný od podania žaloby vykonal úhrady v sume 300,- EUR, tam špecifikovanými 5 platbami, každá v sume 60,- EUR, v termíne od 24.10.2023 do 12.02.2024 a z tohto dôvodu zobrali žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 300,- EUR a navrhli konanie v tejto časti zastaviť, vo zvyšnej časti žiadal žalobe vyhovieť, t.j. žiadali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im sumu 9.492,28 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tam špecifikovaných súm, s prihladením na čiastkové platby, ktoré mal uskutočniť žalovaný.

9. Dňa 08.03.2024 bolo na tunajší súd doručené formou elektronického podania vyjadrenie žalovaného, ktorý prostredníctvom svojho zástupcu okrem iného uviedol aj s prihladením na závery odvolacieho súdu, že žaloba bola podaná predčasne, keďže predmetný úver nebol predčasne splatným a z toho dôvodu ho nemohol pôvodný žalobca postúpiť na žalobcu, a teda ten po neplatnom postúpení pohľadávky nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Poukázali jednak na nepreukázanie doručovania alebo doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému v zmysle ustanovení § 45 ods. 1 OZ, keďže žalovaný účinne poprel doručenie predmetného oznámenia, pričom žalobca nepreukázal opak a zároveň žalobca nepreukázal, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní a vyhodnotení bonity žalovaného pred poskytnutím úveru, tak ako mu to ukladajú ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch.

V reakcii na posledné vyjadrenie žalobcu uviedli, že uplatnenie práva na predčasnú splatnosť úveru je právnym úkonom, vzhľadom na to, že jeho účinným a preukázateľne vykonaným spôsobom dochádza k zmene záväzku, keď sa spôsob úhrady záväzku v splátkach mení na povinnosť uhradenia pohľadávky v celom rozsahu. Zároveň poukázali na to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právo veriteľa a nie jeho povinnosť, z toho dôvodu zaslanie výzvy pred zosplatnením nemusí automaticky znamenať, že veriteľ svoje právo aj využije, pričom ak sa rozhodol ho využiť, musí postupovať v súlade s druhou vetou § 565 OZ. Pokiaľ ide o rozhodnutia súdov, na ktoré sa žalobca odvolával, uviedli, že sú už súdnou praxou a ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR prekonané (R4/2021-5Cdo/36/2020). Naopak poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, v ktorom súd riešil v princípe totožnú právnú

vec s totožnými stranami sporu a postupoval v intenciách ako v tomto spore daných odvolacím súdom, s tým, že sa jedná o aktuálne rozhodnutie zo dňa 15.02.2024 sp.zn.43CoCsp/23/2023.

Ak teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, žaloba pôvodného žalobcu bola podaná predčasne, a teda pôvodný žalobca nemohol postúpiť pohľadávku, ktorá nebola ešte v celosti splatná, keďže termín konečnej splatnosti úveru dohodnutý v zmluve je 20.09.2027, na žalobcu v zmysle ustanovení § 17 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch resp. ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a z tohto dôvodu nemôže byť žalobca aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

Tiež uviedli, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o splnení povinností posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to žiadnym listinným dôkazom, teda neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, čo je sankcionované okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru aj stratou práva veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, a teda aj z tohto dôvodu bola žaloba pôvodného žalobcu podaná predčasne a pôvodný žalobca nemohol postúpiť pohľadávku na žalobcu a ani teda z tohto dôvodu nemôže byť žalobca aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

Čo sa týka čiastkových úhrad žalovaného, tie mali byť určené na úhradu iného dlhu u žalobcu a zrejme došlo k omylu, no ponechali na úvahe súdu, či v tejto časti konanie zastaví.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žiadali, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

10. Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložili strany sporu v priebehu konania, zistil tento skutkový a právny stav.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8590502119, ktorú uzatvorili strany sporu 18.09.2017 súd zistil, že predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver a záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v zmluve. Zmluvné strany dohodli druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, celkové náklady spotrebiteľa 10.607,60 EUR, celková výška úveru 10.000,- EUR, celková čiastka na zaplatenie 20.607,60 EUR, mesačná splátka vo výške 171,73 EUR, počet splátok 120, priemerná hodnota RPMN 8,96 %, RPMN 18,16 %, fixná ročná úroková sadzba 18,16 %, prvá splátka splatná dňa 20.10.2017, termín konečnej splatnosti dňa 20.09.2027, splatnosť mesačnej splátky k 20. dňu v mesiaci. V bode 7 zmluvné strany dohodli splátkový kalendár s uvedením dátumu splatnosti splátky, zostatku istiny po úhrade splátky, rozpis súm na istinu, úrok, poistenie, splátku k úhrade. V bode 10.2 zmluvné strany dohodli právo veriteľa v prípade riadneho a včasného nespĺcania splátok úveru žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a v § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 12.2 zmluvy veriteľ doručuje písomnosti na adresu dlžníka uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú dlžníkom veriteľovi najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu. Podľa bodu 11.1 zmluvy je uzatváraná na diaľku, ak spoločnosť a klient uzatvára zmluvu výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie najmä, avšak nielen prostredníctvom elektronickej pošty, telefónu, faxu, adresného listu, ponukového katalógu bez súčasnej fyzickej prítomnosti spoločnosti a klienta.

Z upomienky, ktorú adresoval žalobca žalovanému dňa 23.10.2019 súd zistil, že ho upozornil na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 514,71 EUR vo vzťahu k zmluve č. 8590502119 uzatvorenej dňa 18.09.2017. Zároveň ho vyzval na úhradu vzniknutého nedoplatku s upozornením, že ak do 05.12.2019 nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

Z fotokópie poštovej doručenky súd zistil, že žalovaný výzvu prevzal dňa 29.10.2019.

Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019, ktoré adresoval žalobca žalovanému súd zistil, že mu oznámil splatnosť dlhu z úverovej zmluvy 8590502119 v celom rozsahu z dôvodu nezaplatenia dlžnej sumy a včas s odkazom na výzvu na doplatenie splatných splátok úveru a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 9.793,55 EUR.

Z prehľadu splátok a úhrad týkajúceho sa žalovaného súd okrem iného zistil, že posledná evidovaná úhrada je dňa 12.08.2019, s tým, že výška celkových úhrad je uvádzaná v sume 3.778,54 EUR.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. b) bod 4 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 7 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa poskytnúť do registra údaje v rozsahu podľa odseku 8 o každom spotrebiteľovi, s ktorým uzatvoril, zmenil alebo ukončil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na splnenie účelu podľa odseku 4 do jedného mesiaca od uzatvorenia, zmeny alebo ukončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, za podmienok určených prevádzkovateľom registra. Za správnosť, úplnosť a aktuálnosť údajov poskytnutých do registra zodpovedá veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, ktorí poskytnú údaje do registra.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2017, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 29.02.2024, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

13. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.03.2024 zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 300,- EUR a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

Súd o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol tak, že v tejto časti konanie zastavil, rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu so žalobou. Žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 08.03.2024 síce uviedol, že čo sa týka čiastkových úhrad, na základe ktorých mala byť predmetná žaloba čiastočne zobrať späť, tieto mali byť určené na úhradu iného dlhu u žalobcu a zrejme došlo k omylu, avšak ponechali na zvážení súdu, či v tejto časti konanie zastaví. Nakoľko súd mal za to, že žalovaný nevyjadril výslovne nesúhlas so späťvzatím žaloby, v dôsledku toho súd konanie v predmetnej časti zastavil, podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení.

14. Súd I.inštancie v rámci nového prejednávania veci po zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku, v zmysle záverov odvolacieho súdu, vec opätovne skutkovo a právne posúdil a následne dospel k záveru, že žaloba žalobcu, v časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby, nie je dôvodná, v dôsledku čoho žalobu zamietol.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá dňa 18.09.2017 úverová zmluva, s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov)

podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Žalovaný má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“ t.j. na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

V konaní nebolo medzi stranami sporné, že na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver v celkovej výške 10.000,- EUR a rovnako tak žalovaný nespochybnil ani žalobcom uvádzanú výšku jeho úhrad na tento úverový vzťah, ktorá mala celkovo predstavovať sumu 3.778,54 EUR. Žalovaný napokon v konaní nerozporoval ani tú skutočnosť, že z jeho strany došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti včas a riadne uhrádzať dojednané splátky úveru, avšak okrem iných námietok, ktoré predniesol v rámci svojej obrany, namietal tiež nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, primárne s odkazom na tú skutočnosť, že nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplateniu úveru, v dôsledku čoho potom žalobca nebol ani oprávnený postúpiť predmetnú pohľadávku z tohto úverového vzťahu na aktuálneho žalobcu, s odkazom na vyššie citované ustanovenia príslušných právnych predpisov, najmä § 17 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd teda zameril svoju pozornosť na preskúmanie toho, či boli splnené všetky zákonné podmienky na predčasné zosplatenie úveru, pričom na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca v konaní preukázal, že vyzval žalovaného formou predžalobnej upomienky zo dňa 23.10.2019 k úhrade vtedy aktuálne dlžnej sumy z titulu neuhradených splátok úveru v celkovej výške 514,71 EUR, keď dlžnú sumu žiadali uhradiť bezodkladne na tam uvedený bankový účet, s tým, že zároveň upozornili žalovaného, že ak do 05.12.2019 nedôjde k tejto úhrade, budú oprávnení úver zosplatiť. Predmetná písomnosť bola žalovanému doručená dňa 29.10.2019, čo mal súd tiež preukázané formou fotokópie poštovej doručky. Vychádzajúc opäť zo záverov z vykonaného dokazovania musel súd konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania skutočnosti, že následne doručil resp. vôbec odoslal písomnosť označenú ako Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019, ktoré malo byť adresované žalovanému, a v ktorom mu mali oznámiť, že došlo k predčasnému zosplateniu predmetného úveru, v dôsledku čoho sa tento mal stať splatným v celom rozsahu a na základe toho žiadali dlžnú čiastku v aktuálnej výške 9.793,55 EUR uhradiť na tam uvedený bankový účet. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdil, že jeho právny zástupca odosielal túto zásielku žalovanému formou obyčajnej listovej zásielky, nie doporučené, a preto nedisponuje dokladom o tom. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by vo vzťahu k predmetnému úveru došlo k jeho platnému mimoriadnemu zosplateniu, keďže súd zastáva názor, že mimoriadne zosplatenie úveru má charakter právneho úkonu, a to jednostranného právneho úkonu v súlade s jeho definíciou v § 34 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, nakoľko dôsledkom uskutočnenia takéhoto právneho úkonu je zmena záväzkového vzťahu, keď pôvodne žalovaný ako dlžník bol oprávnený plniť dlh v splátkach a následne má byť tento dlh splatný v celosti. Tieto závery vyplývajú podľa názoru súdu aj zo znenia vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov, konkrétne § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď týmto úkonom malo resp. mohlo byť uplatnené právo veriteľa vo vzťahu k zmene splatnosti predmetného dlhu. Pokiaľ teda žalobca nepreukázal ohľadne doručovania tohto hmotnoprávneho úkonu naplnenie podmienok vyžadovaných v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý bol tiež vyššie citovaný, nie je možné mať za to, že došlo k riadnemu uskutočneniu takéhoto hmotnoprávneho úkonu, keďže žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by žalovaný ako adresát daného hmotnoprávneho úkonu mal objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom tejto zásielky, nakoľko žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by jeho právny predchodca vôbec takúto zásielku žalovanému odoslal.

S poukazom na tieto skutočnosti je nutné konštatovať, že pokiaľ nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania v súdnej veci, keďže nebola splnená podmienka uvedená v § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď ide o postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy sa vyžaduje, aby

pohľadávka v čase postúpenia bola splatná, či už po konečnom termíne splatnosti alebo ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a v dôsledku toho je potrebné prisvedčiť k námietke žalovaného, že žalobca nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

Platí totiž, že žalobca v konaní má aktívnu vecnú legitimáciu, pokiaľ je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu resp. je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Ak teda nedošlo platne k mimoriadnemu zosplatneniu úveru a následne k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplata sa domáha v tomto konaní, nesvedčí mu aktívna vecná legitimácia, v dôsledku čoho nemal súd inú možnosť, ako žalobu z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietnuť.

Vzhľadom k tomu, že súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, súd ďalej bližšie nepreskúmaval žalobu po vecnej stránke resp. nevysporiadaval sa s ďalšími námietkami žalovaného, či už pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku, ako i námietky, že žalobca resp. jeho právny predchodca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní a vyhodnotení bonity žalovaného pred poskytnutím úveru v zmysle § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, prípadne ohľadne nesprávne uvedenej RPMN v úverovej zmluve, a to najmä v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keďže bez ohľadu na to, k akým záverom by súd dospel, nemohlo by to ovplyvniť to, akým spôsobom súd vo veci rozhodol.

15. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, keďže pokiaľ by súd aj vychádzal z toho, že procesné zavinenie na zastavení konania v časti, v ktorej zoberal žalobca žalobu späť, je na strane žalovaného, bol by neúspech žalovaného len nepatrný. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.